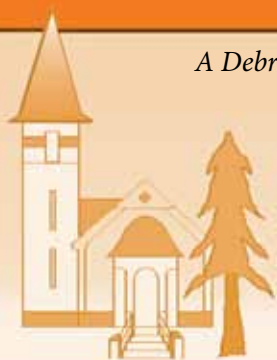

A Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség lapja

magvetés

XXIII. évfolyam 4. szám

2018. Új kenyér

**„Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le:
ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké,
mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért,
az az én testem.” (Jn. 6,15)**

Örökségünk

Józsue könyvét olvasva láthatjuk Isten beteljesedett ígéreteinek valóságát. Az Ígétet földjére való bemenetel, a honfoglalás, az örökség kiosztása törzsenként Isten ajándéka volt, amelyet megígért az Ő népének. Józsue idejében mindez beteljesedett: *„Egyetlen szó sem veszett el azokból az ígéretekből, amelyeket az ÚR Izráel házána tett. Mind beteljesedett.”* (Józsue 21,45)

Káleb öröksége – amelyre hosszú évtizedeket várt türelemmel – Hebrón volt. Palesztína legmagasabban, 900 méter magasan épült ősrégi városa Jeruzsálemtől délre mintegy 30 km-re található. A patriarchák, Ábrahám, Izsák, Jákób temetési helye – azaz fontos szerepet tölt be Isten népe történetében. Dávid királyságának kezdetén hét és fél éven át központi szerepet töltött be a város, mielőtt Jeruzsálemet tette meg fővárossá. Ma Hebrón lakossága több mint 200 ezer fő.

Józsue öröksége – Hebrónhoz képest kevésbé ismert, és kevésbé híres – Timnat-Szerah. Józsue öröksége azonban sokkal inkább az a 24 fejezetből álló könyv, amely a Szentírás részét képezi. Ebben olvashatjuk azt az ígéretet, amellyel Isten elindította Mózes után: *„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR, mindenütt, amerre csak jársz”* (Józsue 1,9), és itt olvashatjuk az ő bizonyágtételét, melyet élete végén fogalmazott meg: *„Most azért az URat féltétek, és őt szolgáljátok tökéletesen és igazán. Távolsátok el azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgálták a folyamon túl, meg Egyiptomban, és az URat szolgáljátok! De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket,*

akiket atyáitok szolgálták a folyamon túl, akár az emóriai isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az URat szolgáljuk!” (Józsue 24,14-15)

Lévi törzsének öröksége nagyon különleges. Elsőre talán érthetetlen, hiszen ezen a földön élünk, ahol vannak fizikai szükségünk, amelyeket be kell töltenünk. *„Lévi törzsének azonban nem adott Mózes örökséget. Maga az ÚR, Izráel Istene az ő öröksége, ahogyan megígérte neki”* (Józsue 13,33). A hitbe és Istenbe vetett bizalomban megtapasztalt valóság, hogy nemcsak meglehet élni Istenből, hanem egyedül csak Őbelőle lehet megélni! Ő a mi örökségünk!

Isten gyermekeinek öröksége: Isten ígéretei. A Biblia tele van Isten ígéreteivel! Csodálatosabbnál csodálatosabbak, értelmünkkel felfoghatatlanok és örök érvényűek! A kérdés csak az: komolyan vesszük-e? Készek vagyunk-e elfogadni, vállalni, megőrizni és továbbadni ezt az örökséget?

Augusztusban ünnepelünk az országunkban. Keresztyénként és magyarként hálás szívvel mondunk köszönetet az Örökkévaló, Megváltó és Megtartó Istenünknek nemzeti ünnepünkön. Augusztusban ünnepelünk a gyülekezetünkben is. Reformátusként hálás szívvel mondunk köszönetet az Örökkévaló, Megváltó és Megtartó Istenünknek a konfirmációi megerősítésért, jubiláló konfirmandusainkért. A reformáció öröksége a miénk, immár fél évezred óta.

Református keresztyén és magyar emberként boldog örömmel valljuk és tesszünk bizonyágot: **ISTEN A MI ÖRÖKSÉGÜNK!**

Lakatos Zoltán lelkipásztor

A földbe esett búzaszem...

Tényekkel alátámasztva bátran állíthatjuk, hogy a történelem, és persze az üdvösségtörténet legfontosabb személye Jézus, az Isten egyszülött Fia. Nemcsak azért, mert a világtörténelem időszámítását Hozzá igazítjuk (mint tudjuk, Dionysius Exiguus, középkori latin keresztény író munkássága révén a 6. század első harmadától Jézus Krisztus születésének feltételezett időpontjától számítjuk az évek múlását). De sokkal inkább azért, mert hitünk szerint Jézus Krisztus egyedülálló, egyszeri, és megismételhetetlen kereszthalála volt és marad az a csodálatosan szétsugárzó, mozgósító erő, amely ezen a világon emberek millióit képes újjáteremteni.

„Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az Emberfia. Bizony, bizony, mondom néktek:

ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egyszem maradvány marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz” (Jn 12,24). Jézus Urunk akkor fordult ezzel a mély értelmű, több jelentésű két mondattal tanítványaihoz, amikor nem sokkal előbb néhány istenfélelő görög, András és Fülöp közbenjárásával igyekeztek őt közvetlen közelről látni.

Mit is akart mondani ezekkel a szavakkal Jézus? Kijelentése egyrészt tényleg azt jelenti, hogy számára elérkezett az az „idő”, amikor már csak néhány nap, és nem láthatja őt a világ. Azaz végéhez ér nemso-kára földi munkálkodása, és felemeltetik, visszatér az Atyához, eredeti, dicsőséges állapotába. Tanítványai, sajátos gondolkozásuk szerint erre a második mondatra figyeltek csupán. És ennek alapján csak azt

értették meg, hogy a „búzaszem” Urukát, Jézust jelenti, akinek meg kell halnia. Vége hát mindennek? – kérdezgethették talán maguk között, „...ez nem történhet meg veled” (Mt 16,22). Azt gondolhatták Péterrel együtt, hogy azt, akit az egész világ követ (Jn 12,19), legalább is megilleti „az Izráel Királya” cím. És erre az ő halálával rettentí meg őket. Jézus azonban halálával összefüggésben ez alkalommal megdicsőíttetése órájának elérézését hangsúlyozza. Vagyis arról szól, hogy megdicsőüléséhez hozzá tartozik az ő kereszthalála. És ezt egyszerű, könnyen érthető módon a földre esett búzaszem példájával adja tudtára tanítványainak.

Mert mi is az a búzaszem? Mindennapi kenyereink alapanyaga, amelyet gabonaként az emberiség már vagy 17 ezer éve termel. A magyarság legjellemzőbb és legfontosabb kenyér-növénye, bizonyítja ezt az is, hogy a Tiszántúl középső részein „élet”-nek nevezik a búzát (Magyar Néprajzi Lexikon, I. kötet, 1977). Sőt, a mese szerint „az Úr Jézusnak az arca rajta van minden búzaszemen” (Magyar Zoltán: A herencsényi mesemondó - Balassi Kiadó Budapest – 2004). „A földből termő búza: ÉLET / Ezzel a szóval illetik, / Mert ez a magja a kenyérnek.../ Isten adja, mint szorgalmunk gyümölcset.” (Dr. Bácsi Sándor: Az élet Kenyere, részlet).

És hát a magyar ember nagyon is tudja, hogy „...kenyér nem lenne a búza halála nélkül”. (Tánczos Erzsébet, folklór kutató). Vagyis a búzaszemnek el kell halnia ahhoz, hogy majd jó termést hozzon. Jézus halála tehát az az egyedülállóan fontos esemény, amelynek alapján egy új életfolyamat indulhat el a régiből.

Jézus életre mozgósító, megváltó halála hogyan lesz ezek után láthatóvá az őt követők magatartásában? Kérdezhetünk azonban így is: mivel kezdődik ez az új

életfolyamat? Az ember szokásos elképzelésével szemben furcsa módon „meghalással”. Pál apostol világosan szól arról, hogy „...életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben” (2Kor 4,11). Jézus azt is mondja, hogy mindenkori tanítványa nem szereti mindenáron az ő „életét”, sőt, „gyűlöli” azt (Jn 12,25). Mit kell gyűlölünk, és mire nézve kell meghalnunk, ha Jézushoz tartozónak valljuk magunkat? Nagyon kell figyelni arra, hogy a „gyűlöl” szóban ne valamiféle ellenséges, negatív érzületre gondoljunk, hanem egy olyan pozitív erényre, amely rászoktat, megtanít minket arra, hogy Isten szerint lássuk környező világunkat, önmagunkat és embertársainkat. Ebben az értelemben igenis gyűlöljünk önmagunkban mindenféle önzést, én-központúságot, a „ki, ha nem én” rátartiságot, netalántán álszenteskedést. „Akarom: fontos ne legyek magamnak. / A végtelen falban legyek egy téglá, / Lépcső, min felhalad valaki más, / Ekevas, mely mélyen a földre ás, / Ám a kalász nem az ő érdeme.../ Legyek a csend, mely mindig enyhet ad. / A kéz legyek, mely váltig simogat.../ Legyek a drót, min üzenet megy végig.../ Sok lélek alatt legyek a tutaj, / Egyszerű, durván összerótt ladik...” (Reményik Sándor, Akarom).

Az ember ugyanis csak így születethetik újjá Isten családjában, Isten Fia által így kezdődhet el igazán az ő új, gyümölcstermő élete, így lehet „új teremtés” (2Kor 5,17). Tanulásként jegyezzük meg hát, hogy a búzaszem önmaga nem tudja meghirdetni az ÉLETET. Ehhez a „kommunikációhoz” Krisztus „beszédes” áldozata kellett. Ezt adjuk tovább, éljük meg már most Vele együtt, látható világunkban, hogy lehessünk Isten megbecsült gyermekei (Jn 12,26).

Rácz László lelkipásztor

Bemutakozás – Tárnok Tamás

Szeretettel köszöntök mindenkit
Isten Igéjével:

*„Higgy az Úr Jézus Krisztusban,
és üdvözlés mind te,
mind a te házád népe.” (ApCsel 16,31.)*

Ennek az Igének az áldásait tapasztalhatjuk meg Isten kegyelméből nemzedékeken át, hiszen aki Krisztusban való élő hittel járja életét, azon keresztül áradhat Isten örök életet adó örömhíre a család többi tagja felé, amely számukra is megtartatást jelent a hit által való megragadása által. Isten kegyelméből én is ebben az örömben nőhettem fel.

Tárnok Ferenc és Tárnok Ferencné Török Márta református lelkipásztorok negyedik gyermekeként születtem, és hála Istennek kilencen vagyunk testvérek.

Már kiskoromban sokat hallottam Isten örömhírét otthon és a biatorbágyi gyermekketeken, valamint nagy hatással voltak rám a nálunk járt misszionáriusok és lelkészek. A családi áhítatok során mélyen megragadott Isten szeretete, és nagyon vá-

gyakoztam arra, hogy én is megkaphassam azt a békességet és szeretetet a szívemben, amit a hívők életében láttam.

Sajnos a világ csábításai messze elragadtak Istentől, és sok bánatot okoztam az Úrnak és a családomnak, amelyek nagyon terheltek lelkileg.

Nagyon vágytam arra, hogy megszabadulhassak a bűn uralmától, és egy lelkipásztorral való beszélgetés és imádkozás után Jézus Krisztus bűnbocsánatot, élő hitet és új életet ajándékozott.

Másnap elkezdtem olvasni a Bibliát, és akkor az Igéje által elhívott a szolgálatára (Jeremiás próféta könyvének 1. fejezete).

A teológia elvégzése után Nagyvársányban voltam segédlelkész, majd pedig Nyírbátorban a szüleim mellett.

Hosszabb ideig a Nyírcsászári Református Missziói Egyházközségben szolgáltam, ahonnan meghívott a Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma. Isten Szava indított útra, és hiszem, hogy Igéje fog erőt és világosságot adni továbbra is, amelyet kívánok a gyülekezet minden tagjának.

Családom nagy része ebbe a gyülekezetbe jár, és örömmel szolgálok velük ezen a helyen is.

Isten áldását kívánom mindenki életére és szolgálatára!

Jézus Krisztus mondja:

*„Én vagyok a világ világossága:
aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”*

János 8,12.

Tárnok Tamás lelkipásztor

Rutin, lelkesedésből avagy élni teljes lélekből

*„Kérjetek és adatik, keressetek és találtok,
zörgessetek és megnyitattik nektek.
Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál és
aki zörget, annak megnyitattik.”
Lukács 11, 9-10*

*„Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szí-
vedből, teljes lelkedből és teljes erődből!”
5 Mózes 6,5*

Szeretek autót vezetni, mondhatni lelkes autóvezető vagyok. Életemben először Édesapám ültetett a volán mögé, hogy megmutassa, hogyan működik egy négyke-
rekű masina. A biciklizés után felüdítő iz-
galmakat kínált az autó és a traktorvezetés.
Mégis élesen megmaradt bennem az a nap,
amikor évekkkel később a jogosítványt sze-
reztem, és az oktató kivitt a rutinpályáról
a forgalomba. A forgalomba álláskor min-
dent elmondtam, hogy mit hogy kell csi-
nálni, - sebességváltó egyes, gáz, kuplung,

kettes, gáz, kuplung, hármás, négyes, ötös,
gáz, kuplung... stb. - annyi szépséghibával,
hogy nem tettem meg. Gondolom így ve-
zettem le a feszültséget, de „csak szavakkal”
nem lehet autót vezetni. Örülök, hogy nem
ragadtam le a rutinpályán, hanem igyekez-
tem rutint szerezni a forgalomban is.

Sokszor szembesülök azzal, hogy időn-
ként hívó életem is rutintalan, csak üres és
unott vallásos közhelyek ismételtetéséből
áll. Hogyan tudnék Isten bölcsességének
határozott hangú és tartalmú hirdetőjévé
lenni?

Kérjem, adjam át, lelkesedjem, és így lesz
erő! Kérjem az Urat, mert adja az Ő Szent
lelkét, és kapunk erőt a feladatainkhoz, az
életünkhöz és a bizonyágtételhez.

A lelkesedés sokszor hiányzik belőlünk,
inkább teret engedünk a keserűségnek, a
csüggedésnek. Olyan sok erőt ad nekem is,
amikor lelkes emberek vesznek körül, akik
nem adják meg magukat a keserűségnek,

még akkor sem, amikor minden okuk meg lenne rá, hanem bíznak Istenben és kéri az erőt a lelkesedéshez. Ez emberi erő által nem lehetséges, Isten szeretete és hűsége tudja átformálni a szívünket.

Szeretnék néhány gondolatot megosztani a Csapókerti NőiKörről az olvasókkal. Lelkesedéssel indult ez a szolgálat, mert Isten Szentlelke hívta életre. Szükségünk van arra nőként, hogy bátorítsuk egymást. Szükség van olyan Isten szerint élő nőkre, akik az Igével a szívükben és imádkozó lélekkel vannak ott embertársaik között, a családjukban, a munkahelyükön.

Mátraházán, június első hétvégéjén volt az első alkalmunk, amikor három napot töltöttünk Isten jelenlétében összekapcsolódva egymással is. Beszélgettünk arról, hogyan állunk önmagunkkal és családjainkkal kapcsolatban. Majd egy szeles, nyári, júliusi szombat délutánon, a templom

védelmében beszélgettünk a gyülekezet fogalmáról, és személyes kapcsolódásunkról. Harmadik alkalmunkon biciklire ülve, mozgással egybekötvé beszélgettünk arról, hogy milyen volt az első nő, azaz Éva kapcsolata Istennel és férjével. Arra gondolhatnánk, hogy nem vezet jóra, amikor sok nő együtt van, de bennünket más cél vezetett és vezet azóta is. Számoljuk a napokat a következő alkalomig, hogy mikor lehetünk újra együtt.

Keddenként 21.00-22.00-ig várunk mindenkit imaközösségünkbe, melynek lényege, hogy bár fizikálisan nem tudunk kapcsolódni, de lélekben együtt vagyunk!

Szeretettel várunk mindenkit lélekfrissítő alkalmainkra!

Szeretettel: Lakatosné Hegedűs Judit

Biblikus HONFOGLALÁS

Ki az a hívó ember, akinek ne ez lenne az „álma”, szüntelen imakérése, hogy az egész háza népe, a családja, sőt a nemzete is az Urat szolgálja. Józsúának megadatott, hogy átélje, amikor Sikemben az egész nép, egyszerre válaszolta, hogy az Urat akarják szolgálni. Az idei nyári gyermekhét is áldott alkalom volt, mint egy mini csapókerti országgyűlés, ahol Istentől kértünk erőt és bátorságot a feladatainkhoz. Mielőtt döntöttünk, kértük Isten véleményét, segítségét és győztünk, mert felismertük legfontosabb küldetésünket, amely nem lehet más, mint életre szóló döntést hozni Jézus Krisztus mellett.

Az újság hasábjain pedig emlékezünk és ezáltal újra átéljük azokat a napokat, amikor együtt tölthettünk kicsik, nagyok, és ezúton

szeretnék köszönetet mondani Istennek, felnőtteknek, gyerekeknek, szülőknek és a gyülekezetnek, hogy idén is létrejöhettek ez a tábor. Mindenki hozzatott valamit, ezért vagyunk egy csapat, egy nép Isten hatalmas tervében. Köszönjük!

A Sárga csapat

Nem az irigység miatt lett sárga a sárga csapat, ahol idén 15 lelkes harmadikos és negyedikes gyerek várta izgatottan a honfoglalás helyzetének alakulását. Egyszerűen ez a szín jutott, és úgy láttam kihúzott mellkassal viselték egész héten át a honfoglaló hadijelvényüket. Józsué személye sokaknak jó példaként szolgált, látva, hogy komoly feladatot kapott, de Isten megígérte, hogy vele lesz és bátorságot ad, a honfoglalás nagy feladatához. Az első nap délutánján bátorságpróbák várták a sárga csapat tagjait is, amit mindenki hősiessen teljesített. Jó volt látni, hogy mennyire komolyan vették a feladatot, pedig azért néhányan be voltak rezelve tőle. A második napon, a Jordánon való átkelési hadműveletet megúsztuk szárazon, de döntés elé is állította a gyereke-

ket, Isten hatalmával kapcsolatban. A délutáni íjászat nagyon tetszett a sárga csapa tagjainak, egy kicsit beleélve magunkat a honfoglalás éles helyzetébe. A harmadik napon Izráel népe győzelmet aratott Jerikó bevehetetlenné hitt városa felett, a társas és memóriajátékban ők is kipróbálhatták magukat. Csütörtökön, a tábor negyedik napján a ravasz gibeoniták tették próbára, azt, hogy akár gyermekként is megkérdezzük-e Istent mielőtt döntést hozunk. Olyan ügyesen rájöttek, hogy még a felnőttek, így akár Józsué is hozhat rossz döntéseket, amit helyre lehet hozni Istennel. A tábor utolsó napján, a Választás napja volt. Hiszem, hogy a sárga csapat tagjai Jézus Krisztust választották már gyermekként életük Urának. Délután többször, több helyszínről is felhangzott a tábori induló, szívmengető

volt hallani a vetélkedőn, és hisszük, hogy a szívükbe zárták a hét üzenetét.

Németi Noémi és Lakatosné Judit

Gyermekek közt mindig nagy öröm szolgálni. Jó érzés tapasztalni ragaszkodásukat, bizalmukat és gyermeki hitüket. Nem volt ez másként a gyülekezeti gyermekhéten sem. A legfiatalabb, 5-7 év közötti gyermekek közt szolgálhattam, akik 17-en voltak. Mi voltunk a **Piros csapat**. Öröm volt Józsué történetén keresztül megtanulni, hogy életünk minden nehézség tünő helyzetében Istentől kérhetünk bátorságot, Benné bízhatunk és Vele együtt győzhetünk. Minden helyzetben megkérdezhetjük az Ő

véleményét, és segítséget kérhetünk döntéseinkben is. A legfontosabb, hogy mellette dönthetünk és Őt választhatjuk életre szólóan.

Hiszem, hogy az együtt töltött néhány nap nemcsak élményekkel, barátságokkal gazdagított, hanem lelkileg is gyarapodhattunk gyermekek és felnőttek egyaránt.

Hála és köszönet Isten után minden gyermeknek és segítőnek!

A Piros csapat nevében szeretettel:

Ágostonné Lakatos Márta

A **Zöldek csapatában** 16 gyerek vett részt, főként 1-2. osztályos, de volt közöttük néhány óvodás is. Örömmel, szeretet-

tel, vágynyakkal érkeztek meg reggelente. Nagy-nagy lelkesedéssel énekeltek, s alig várták, hogy együttesen ők lehessenek az ének „vezetői”. A történetek meghallgatásakor, megbeszélésen figyelmük nem kalandozott el. Mindig volt kérdésük, véleményük, amit megbeszélünk. Érdeklődők voltak. A témák közül leginkább a Jordán vízének kettéválása volt rajtuk a legnagyobb hatással, de óriási átéléssel játszották el a teremben és az utolsó napon rendezett csapatfeladatoknál a népet, akiknek 7-szer kellett Jerikó városát a hetedik napon csendben körbejárniuk.

Az aranymondásokat is szívesen ismételték és tanulták meg, a szabadidős tevékenységeken aktívan, örömmel vettek részt. Az ötödik nap végén az Úrtól gazdagon kapott lelki feltöltődéssel a szívükben indultak haza a csapatukat jelképező zöld pólójukban. Istennek legyen hála érte.

Oláh Erika és Benedek Barna

Először vehettem részt a csapókerti nyári gyermek Bibliatáborban, és nagy örömmel ismerkedtem meg a lelkes szolgáló testvérekkel és gyermekekkel.

A nap minden reggel a templomban kezdődött Lakatos Zoltán lelkipásztor áhítatával és Papp Tibor énektanításával, amelyben a korosztályonkénti csoportok is segíthettek, minden nap egy-egy csapat kiállhatott előre. Ezután a tízórai következett, ahol az aszszonytestvérek sok finom étellel szolgálták a résztvevők felé, majd pedig a szabadidőben sokféle játék várta a gyermekeket.

Dél előtt négy csoportban Józsué könyve alapján a bibliai honfoglalás történetére figyeltünk. Aranymondásokat is tanultunk, feladatlapokat töltöttünk ki, és kézimunkát is készítettünk. A bibliai történetben Isten bátorítása buzdított mindenkit: „Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” (Józs 1,9.)

Magyarné Zsuzsa néniel voltunk a kék csoport vezetői, ahol örömmel láttuk a gyermekek nagy érdeklődését az Úr Jézus megismerése iránt, sok kérdésük volt a Bibliával és különféle élethelyzetekkel kapcsolatban, és áldott beszélgetések alakultak ki.

Az ebéd után változatos programok vártak a gyermekekre, amelyeken örömmel vettek részt. A nap végén még uzsonnával is szolgáltak az asszonytestvérek a gyermekek felé. Hamar egygyé vált a kék csapat, és jó barátságok alakultak ki. Nagyon szerették a csapatjátékokat, a közös éneklést és a szabadidős tevékenységeket is.

A hét vége felé egyre személyesebbé vált számukra a honfoglalás csodákkal teli története. Isten számunkra is adott vezetőt az életünkben, méghozzá az egyszülött Fiát, hogy megszabadíts minket a bűntől, és az ő örök országába vezessen. Ő kéri Igéjén keresztül, hogy válasszuk őt Urunkként, és akkor mi is részesülhetünk mindabban a jóban, amelyet elkészített számunkra.

A hét zárásaként különféle helyszíneken ügyességi és elméleti feladatok vártak a csapatokra, és végül mindenki jutalomban részesült. Istené legyen mindenért a dicsőség!

Tárnok Tamás lelkipásztor

Őszintén szólva én most voltam először ebben a táborban, de nem bántam meg, hogy eljöttem. A hét minden percét élveztem, pedig én már nem táborozó, hanem segítő voltam.

Az emberek körülöttem nagyon kedvesek voltak, segítőkészek és türelmesek.

A reggeli áhitatok mindig megalapozták a nap jó hangulatát.

Reggeli után a gyerekek kötetlenül játszhattak és ennek minden percét ki is élvezték, mindenki megtalálta a neki megfelelő elfoglaltságot.

Az énekválasztás hatalmas sikert aratott a kicsik, de szerintem a nagyobbak körében is. Mikor erre került a sor, minden kéz a magasba lendült, s persze mindenki azt szerette volna, ha őt választják.

Én személy szerint a kiscsoportos foglalkozásokon nem vettem részt, hisz a konyhán segítettem, de a kiszűrődő zsvajból és a húgom beszámolójából ítélve azt hiszem, ezek a foglalkozások is örömteli percek voltak a gyerekek számára.

Az órák alatt megismerkedhettek Józsué könyvével és az izraeliták honfoglalásával, mely szerintem igen érdekes téma. Délután mindig volt valami program. Volt

vízipisztolyozás, íjászkodás, focizás, hajfonás és még sorolhatnám napestig. A tábor minden gyerkőcnek ajánlom. Aki esetleg nem volt idén, jövőre jöjjön el bátran! Aki pedig túl idős ahhoz, hogy táborozóként jöjjön (vagyis elmúlt 14 éves), jelentkezhet segítőnek! Higgyétek el nem olyan nehéz, és akad munka bőven.

Amit viszont mindenkinek garantálhatok, az az, hogy ez a hét mindenkinek élményekben gazdag és emlékezetes lesz és szerintem mindenki örömmel fog visszagondolni rá.

Homovics Panna

Sárga Janka: Élvezettel hallgattam a történeteket Zsuzsa nénitől és Tamás bácsitól. Örültem, hogy az utolsó nap csapatversenyén én lehettem egy felnőtt segítője. Köszönöm a hetet!

Sárga Zoárd: Szívesen hallgattam meg a karzaton a történeteket, majd oldottam meg a hozzájuk kapcsolódó játékos feladatokat! Emlékezetesek maradnak a közös étkezések is.

Vitányi Milán: Már nagyon vártam a tábort, mert megbeszéltük Julika nénival,

hogy én fogok segíteni. Egész héten Natival együtt segíthettünk neki. Vittük a kancsót, a kézmosóba beleöntöttük a vizet. Nagyon jó volt az is, amikor felmentünk a haranghoz. Köszönöm, hogy itt lehettem.

Bahador Nehtan: Ez volt az ötödik táborom. Az idén a Honfoglaló Táborban a Judit néni és Noémi néni csoportjában voltam. Mi voltunk a Sárga Csapat. Minden napon tanultunk Istenről valami fontosat. Nekem a legjobban a második nap tetszett, amikor „a bizalomról” beszélgettünk. Meg kell tanulnunk Istenben bízni, de sokszor nehéz. Ő soha nem hagy minket cserben. Ezt tanultuk Józsué történeteinek keresztül, mikor átment a kettéválasztott Jordán folyón, hogy teljesítse Isten parancsát, és elfoglalja a neki ígért területet. Én is szívesen tartottam volna Józsuéval, egyben tanulva tőle Istenben bízni. Hálás vagyok ezért a történetért, a táborért, és a következő aranymondásért, ami az egyik kedvencem és szívesen ismételtetem: „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!” Példabeszédek 3:5 Én bízom Benne, hogy Isten jövőre is készít nekünk egy tábort, ahol újra együtt lehetünk az Ő gyermekei, nagyok és kicsik együtt.

Egyházmegyei hét Berkefűrdőn

Az elmúlt héten lehetőségem volt részt venni az egyházmegye által szervezett bibliai táborban. A Megbékélés Háza Református Konferencia és Képzési Központ Berkefűrdőn van, ahová autóbusszal jutottunk el, és hoztak vissza. A táborba több gyülekezetből jöttek testvérek, úgy mint a Széchenyi kert, Csapókert, Nagytemplom, de volt, aki Ebesről érkezett.

Az itt eltöltött idő alkalmat adott mindnyájunknak a feltöltődésre, megújulásra, közelebb kerülnünk Istenhez.

Reggel igazi tábori ébresztő volt kürt hangjára, amit a torna követett, majd a reggeli. Azután csoportos foglalkozások voltak, különböző korosztályoknak. Nagyon jó beszélgetések hangzottak el. Ebéd után legtöbbször a helyi gyógyvizet fürdőt

látogatták, de lehetett sétálni, nézelődni a környéken, vagy csak egy jót beszélgetni a testvérekkel.

Vacsora után közös éneklés volt zene kíséretében. Volt úti beszámoló, filmvetítés, egyszer koncert, majd egy játékos vetélkedő, de szalonna sütésre is sor került. Este ismét megszólalt a kürt a takarodót fújta.

Utolsó nap az Úr napján úrvacsorás istentisztelettel zárult a tábor, hálát adva, és megköszönve a Jó Istennek az Ő gondolkodását szeretetét, a hitben való megerősödésért.

Hálás szívvel köszönjük rendező -szervezőnek, az ígét hirdető lelkészeknek, a központ dolgozóinak, akik gondoskodtak rólunk, elláttak bennünket.

Kovács Katalin Mária

Egy hét Berekfürdőn

Az Egyházmegye nyári tábora ebben az évben Berekfürdőn volt megtartva 2018. július 23-29 között, immár 25. alkalommal. A Megbékélés Házának tiszta rendezett szobáiban helyezkedett el a közel 100 fős tábor. Ez év a „Családok Éve”, ehhez kapcsolódott a tábor hetei témája is. A keresztyén ember gyakorlati élete, feladata, szolgálata.

- Ki vagyok én igazán?
- Hol az igazi hazám?
- Hol a helyem?
 - a családban
 - a gyülekezetben
 - a világban
 - Isten teremtett világában.
- A helyemen vagyok-e?

Délelőttönként ezekről a fontos kérdésekről hangzott érdekes, használható tanítás. A kiscsoportos beszélgetések a délelőtti kérdésekhez kapcsolódtak.

Az esti áhítatokon egy-egy bibliai család történetét és életük egy-egy mozzanatát, helyzetét ismerhettük meg.

Az első igei alkalmunk a hétfői esti áhítat volt. Iszlai Endre lelkipásztor, a tábor szervezője és vezetője a köszöntés, a 25. Nyári Tábor megnyitása után az esti áhítat igéjét olvasta a Márk 3,20-35-ig lévő szakaszából. Jézus családjának történetéből egy mozza-

natot látunk. Jézust nagy sokaság veszi körül, vitázik a zsidókkal, mikor megérkezik az anyja és testvérei, hogy elvigyék, mert úgy értesültek, hogy magán kívül van. Kívül megállnak, és hívják őt. Jézus kemény választ ad a hívásra: „Ki az én anyám és az én testvéreim? A válasz: Aki az Isten akaratát cselekszi az az én fitestvérem, nőtestvérem és anyám. Jézusnak vérszerinti és lelki családja van. A vérszerinti családja nem érti őt, nem ismerik Jézus küldetését. Jézus az Atya akaratát cselekszi szóban és tettben is, ezért kikerül a vérszerinti családjából. Előfordul, hogy hasonló helyzetbe kerül ma is a keresztyén ember. a család kifogásolja az Úrral való csendességet, soknak tartja a templomba járást, vagy az adakozás megdöbbentő konfliktushoz vezethet. Mégis Jézus követése nem kint is és bent is a családban, a munkahelyen, stb, hanem vagy, vagy. Ha beengeded Jézust a szívedbe, akkor ő nemcsak kihív a világból, hanem veled marad életed minden napján!

07. 24.délelőtt: Lakatos Zoltán lelkipásztor, Lukács 9, 18-22-ig. Az első tanítás arról szólt, hogy: Ki vagyok én igazán? Hol van a helyem ezen a földön? Hol az igazi hazám? A személyes adataimon kívül tudom-e ki vagyok igazán? Van-e élő kapcsolat az élő Istennel? Személyes Megváltóm-e az Úr Jézus? Van-e már Istentől rendelt helyem? Bizonyára van a Földön egy ország, amelyről tudom, hogy a hazám, de mennyei hazám van-e már? Jézus tudta, hogy Ő ki, hol a helye, mi a küldetése, és hol az Ő országa. A samáriai asszonynak azt mondta: aki veled beszél ő Messiás, az Ő helye az Őt hallgatók között volt. A küldetése, hogy kereszthalála által megváltsa az emberiséget annak bűnéből. Az Ő országa az Atya

jobbja van, ahová elment helyet készíteni a benne hívőknek. Az ember helye Isten jelenlétében az Ő tenyerében van.

07. 24. esti áhítat: Tamás Gergely lelkipásztor, Lukács 2, 41-50. A puzzle kirakós játék minden darabja más, de ha a darabkák a saját helyükre kerülnek, akkor lesz látható a kép, ami rajta van. A családjunk, a gyülekezetünk is akkor alkot összképet, ha mindenki a helyén van. Az Ige szerint Jézus együtt megy fel a családjával Jeruzsálembe, de visszafelé megbomlik az egység, a közösség, mert Jézus nincs velük. Jézus gyermekként is az ő mennyei Atyja dolgaival foglalkozott, amit a szülei nem értettek. A puzzle darabkák egymásba kapcsolódnak, így kapcsolódott Jézus a földi szüleihez, de mennyei Atyjához is. Ha mi hívő emberek hozzá kapcsolódunk Jézushoz, akkor Ő az Atyához kapcsol az Ő véráldozata árán, és ezért lehetünk Isten gyermekei, így jön létre az az egység, amit Jézus a főpapi imájában kért.

07. 25. délelőtt: Bukáné Zakar Zsuzsa lelkipásztor, Lukács 9, 23-27-ig. Helyünk a családban: Mi jut eszünkbe a család szó kapcsán? – emberi közösség, - több funkciót betöltő rendszer, - teremtési rend. Isten szeretetéből fakadt a házasság és a család közössége is. A család jellemzője: Régen a családok együtt élő generációk közössége volt, és mindenkinek meg volt a helye, a feladata. Az Újszövetségi család már más képet mutat. A házasságban élő család szereplői: édesapa, édesanya, gyerekek. Az édesapa szerepe a vezetés. Az édesanya szerepe az összetartás. A gyerekeket ajándékba kapjuk, nem kiskirályok, hanem részei a családnak, tanítani, nevelni kell, és tudniuk kell a korlátokat. A mai családok lehetnek: - ideális: apa, anya, gyerekek, - csonka: apa vagy anya nélkül maradt család, - mozaik: két csonkacsalád új házassága, és közös gyerek. Házasságunkra, családjunkra nézve

helyett útmutatás és stabil alap Isten Igéje. Fontos, hogy a család összetartozása soha ne legyen kérdőjeles.

07. 25. esti áhítat: Lakatos Zoltán lelkipásztor, I. Sámuel 16, 1-13-ig. Dávid családjának története. Sault Isten elvetette, ezért nem lehetett tovább király. Sámuel próféta parancsot kap, hogy kenje királlyá Isai egyik fiát. Ez a feladat nem volt veszélytelen, mert Saul szinte megőrült, félni kellett tőle. Sámuel útmutatást kap Istentől, hogy úgy menjen, mintha áldozni menne, vigye az áldozati állatot is magával. Mennyi botrány, vereség, félelem van ebben a családban. Sámuel elkészíti az áldozatot, Isai fiai is eljönnek hatan, de Isten egyiket sem választotta. A próféta megkérdi, minden fiad itt van? Kiderül, a legkisebbik nincs ott, mert addig nem ülünk le az áldozathoz. A te családod minden tagja ismeri-e már Istent? Felismerték-e az üdvösség lehetőségét? Hívd őket Jézushoz, az áldozati Barányhoz. Sámuel felkeni Dávidot, és attól a naptól az Úrnak lelke Dávidra száll, s vele is marada. Nincs tökéletes család, de az a lényeg, hogy Isten veled legyen mind a testi, mind a lelki családban.

07. 26. délelőtt: Vad Zsigmond esperes úr, Lukács 9, 28-36. Helyünk a gyülekezetben. A család és a gyülekezet fogalma összetartozik, mert mindkettőben feladatom van, amit felelősséggel kell végeznem. A Krisztust követő ember kötődik egy gyüle-

kezethez, ahol felcserélhetetlen feladata és elkötelezettsége van. Krisztus kihívott a világból és visszaküld a gyülekezetbe. Tagjai vagyunk Krisztus testének, ezért kölcsönösen szükségünk van egymásra, de ez nem teher, hanem kiváltság. Építsd a testi családot otthon, a lelki családot a gyülekezetben. Légy hűséges a szolgálatban. Légy együtt érző, tudd elfogadni a másikat, tudj együtt sírni és együtt örülni, hisz a teher együtt könnyebb, az öröm több. Az építés egy hosszú folyamat, a lelki ház építésének is folyamata van. Legyen a gyülekezetünk Krisztus arcát ábrázoló, tükröző.

07. 26. esti áhítat: Tamás Gergely lelkipásztor, János 17. Esténként egy-egy bibliai családról hallottunk az esti áhítatokban. A ma esti témánk Jézus lelki családja. Jézus szenvedése előtt már értünk könnyörgött, azokért, akik majd hisznek Őbenne. Azt kéri az Atyától, hogy egyek legyenek. Nagyon fontos, hogy a gyülekezetekben egység és egyetértés legyen Mire való a gyülekezet? Halljuk Isten Igéjét, töltekezzünk fel a Szentlélek által és megerősödvé az Úr elküldhessen a világba, hogy Istenhez vezessük az embereket. A gyülekezet akkor él, és tölti be küldetését, ha együtt él Istennel és Krisztussal.

07. 27. délelőtt: Derencsényi István főjegy-

ző úr, Lukács 9, 37. Helyünk a világban. Mi a világ? Az Isten ellen fellázadt emberi világ. A teremtésben mindennek, és mindenkinek megvan a helye, de az ember mindent kimozdított a helyéről. Az övéi nem e világból valók, de a helyük itt van. Krisztus követői ebben a világban idegenek, de Jézus segít abban, hogy megtanuljunk ebben a világban élni és Őt képviselni. Jézus a világ világossága, de a Jézus fénye által az övéi is a világosság fiai kell hogy legyenek. A világosságban lehet csak tájékozódni, lehet elkerülni a veszélyeket. Látja-e a mi szűkebb „világunk”, hogy az életünkben Krisztus az első, a fontos? Mi ragyog át az életünkön, a cselekedeteinken? Jézus tudta, hogy a benne hívőknek ebben a világban sok bajuk lesz az ősellenséggel, ezért könnyörgött úgy, hogy őrizd meg őket a gonosztól.

07. 27. esti áhítat: Nagy Dánielné Szerencsi Erika lelkipásztor, Mát 28, 16-28-ig. Jézus a küldetésének a vége felé jár, azt üzeni a tanítványainak, menjenek Galileába a hegyre. A tanítványok sok mindent megéltek már Jézussal, krízist a kereszthalál miatt, a feláradás csodáját, és mert Jézus érkezésére várnak, Jézus jön és így szól hozzájuk: Nekem adatott minden hatalom mennyen s földön... A hatalom ajándék, és aki kapja, köteles vele jól élni. Elhangzik a küldetés:

menjetekek széles e világra, tegyetek tanítvánnyá minden népeket. Tanítvánnyá lenni nehéz, csak az tud tanítvánnyá tenni, aki mag is tanítvány. Minden néphez küld Jézus, nincs jogunk kivételt tenni ember és ember között.

07. 28. délelőtt: Jenei Zoltán lelkipásztor, I. Mózes 1, 26-31, Zsoltárok 8, 2-10, Jelenések 21,1-5. Helyünk Isten teremtési rendjében. A teremtési rendben kijelölt helyünk van. Az ember Isten képmása, nincs saját léte, nem eredeti. Az ember teremtmény, és nem több, függőségben van teremtőjével. Az ember az Istennel való kapcsolatban van a helyén. Az ember férfi és nő, Isten úgy alkotta meg ezt a szeretet-közösséget, hogy egyenrangú, egymásra utalt, egymást kiegészítő közösség legyen. A szeretet értelemszerűen csak közösségben tud megvalósulni. Isten az embert nemcsak magával kapcsolta össze, hanem bevonta őt folyamatos gondviselő munkájába is. Isten teremtési rendje alapján az ember feladata, hogy felelősen éljen, példát mutasson, gondoskodjon a teremtett világról.

07. 28. esti áhítat: Pótor Áron lelkipásztor, I. Sámuel 1,1-11-ig. Ma este Elkána családja van előttünk, ahol 2 feleség van: Anna és Peninna. Ebből a családból hiányzik a békesség a két asszony viszálykodása miatt. Annának nem volt gyermeke, de tudta, hogy Istennél van segítség. Anna könyörög, Istentől kér fiúgyermeket és fogadást tesz. Hogyha kap, felajánlja Isten szolgálatára. Sokszor csak felsoroljuk a kéréseinket Istennek, és már megyünk is tovább, az Ő hangjára már nincs szükségünk, pedig mindenre van segítség Istennél. Anna megtartotta fogadalmát, mikor a gyermeket elváltasztotta, felvitte Silóba a templomba, Zei főpapra bízta. A gyermek a szüleitől tanult hinni, Istent megismerni. A mi családjunkban is így van?

07. 29. délelőtt: Karcza Sándor lelkipásztor, I. Péter 2,9-10. Táborzáró alkalom úrvacsora vétellel. Sok fontos tanítást hallottunk az elmúlt héten. Hallottunk a megújuló családról, gyülekezetről. Mi a titka, Isten a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott ki bennünket. Az Igében az apostol a lélek sötétségéről beszél, ide tartozik az önzés, a gyűlölet, az ellenségeskedést, stb., de Jézus az igazi világosság eljött erre a földre, hogy ne maradjunk sötétségben, de egyedül neki van hatalma a sötétség felett. Isten kitöltötte az ő szent lelkét, ezért van lehetőség megújulni, létre jött a gyülekezet is. A gyülekezet nem egy egyesület, nem egy klub, hanem Isten által létrehozott közösség. Isten egy minőségi életre hív. Hirdessük az Ő nagy tetteit, tegyünk bizonyosságot, legyünk példák, a világnak jó hírre van szüksége. A szó tanít, a példa vonz! Emberi életet csak emberen túli, isteni erővel lehet élni. Ha kéred, elérkezik hozzád! Az úrvacsoravétel megerősítése volt a héten elhangzottaknak. Isten gazdagon megterítette a lelki asztalt a számunkra, sőt az étkezés asztaláról is bőségesen táplálkozhattunk. Köszönet érte. A szabadidőben lehetőség volt fakultatív programokra:

- Örömmel hallgattuk meg Csorba Gergő zongoraművész koncertjét.
- Este filmet nézhettünk, szalonnasütés is volt.
- Egy kitelepült amatőr csillagászati csoport jóvoltából távcsövön keresztül csodálhattuk meg a teljes Holdfogyatkozást.
- Fürdőzéssel enyhíthettük a nap melegét.
- Az érdeklődők megnézhatték a Dániel farmot.

Isten megőrizte bennünket és gazdagon megáldott, legyen hála érte és dicsőség az Ő szent nevének. Köszönet az Iszlai házaspárnak a szervezésért, a lelkészeknek az értékes tanításért.

2018. augusztus 14.

Szeretettel: Kompár Ferencné

Gyümölcs a kertben

„Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam,
tövis adatott a testembe. ..

Emiatt háromszor kértem az Urat...

De Ő ezt mondta nekem:

„Elég neked az én kegyelmem,
mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”
(2Kor. 12,7-9)

Egy ember almafajok nemesítésével foglalkozott. Mindenkinek örömmel mutogatta pompás gyümölcsfáit, és boldog volt, ha valaki az almáját megízlelte. Egyik szomszédját - noha többször hívta-, semmiképpen sem tudta rábírní, hogy bemenjen hozzá almakóstolóra. Amikor egyszer újra hívta, így szólt a szomszéd: - Be kell vallanom, hogy a múltkor, kertje mellett haladva, kíváncsiságból felvettem egy lehullott almát. Beleharaptam, de én életemben olyan savanyú almát még nem ettem.

Köszönöm, nem kérek az almájából, az az egy egész életemre elég volt... - Nos, ez igazán nem mérvadó - szólt mosolyogva a kerttulajdonos. - Messze földet bejártam, amíg ahhoz a savanyú almához jutottam.

Azért ültettem a kerítés mellé, hogy egyszer s mindenkorra elvegyék a tolvajok kedvét az almalopástól. És bevált a számításom.

De jöjjön csak velem a kert belsejébe! A második, harmadik sorban olyan jóízú, zamatos faj-

tákat talál, amelyenkről még nem is álmodott. - Ha így áll a dolog, az más - szólt elgondolkozva a szomszéd, és bement a kertbe. Sokan így vannak a hívő élettel is. A kívülállók csak a tilalmat látják, a bűnbánat és az önmegtartás savanyú almáiról tudnak. Pedig ezek csak a képmutatók távol tartására valók. Ne a kerítés közeléből lopó tolvaj módjára ítélj, hanem menj be a kert Urával az ajtón, és meglátod, milyen édes az Úrral ápolt közösség minden gyümölcse.

*Ezt a kis részletet osztottam meg a kedves testvérekkel, amelyet az evangéliumi kiadó egyik megjelent kis könyvéből idéztem.
Sok szeretettel: László Ilona presbiter*

Az Isten így szeret,
hogy fájdalommal is sújt,
s rendel töviseket,
hogy el ne bizakodjunk.
Hogy elvegye,
ne kérd te se, bizonnyal
kellett, kegyelme meg
elég minden erőtelennek.

Füle Lajos verse

Pál Ferenc

A szorongástól az önbecsülésig

Nehezen vettem a kezembe a könyvet, mert alapvetően, nehéz megküzdeni a lélektani könyvekkel manapság. Talán itt egy újabb sikerkönyv, ami válaszokat ad majd korunk társadalmának neurotikus tüneteire? A globális méreteket öltő elmagányosodásra, a családi kötelékek ellazulására, a magas öngyilkossági rátára, és a mérhetetlen erőszakra, amelyek következményei sokszor megbénítják az embereket. Egy újabb és még jobb tükör, ami megmutatja, hogy hol hibáztunk? Sajnos, sok szétesett életet látunk nap, mint nap, akik helytelenül diagnosztizálták magukat egy-egy bestseller alapján, és akár bevalljuk akár nem, mert nem akarunk tiszteletlenek, lenni, egy idő után csalódás mindig ugyanarról olvasni, amikor keressük a kivezető utat a problémáinkból. Mert gondok vannak, ezt belátjuk, de felvállalni az egyénnek, hogy vannak szorongásai és aggodalmai, ugyanúgy, mint másoknak, az már egyáltalán nem könnyű. Elég egy kis gyengeség, egy hibás döntés- vélekednek sokan - és máris a pók hálójába kerülünk.

Hasznos azonban, ha egy ember eljut odáig, a tapasztalatok szerint mérlegelve, amit

a Szentírás nagyon találóan fogalmaz meg a Thesszalonikába írt első levél, 5. fejezetének 21. versében, „mindent vizsgálatok meg: a jót tartsátok meg.” Lehet tehát tanulni mindenből és mindenkitől, jó, ha ilyen lelkesedéssel vállalunk egyéni felelősséget és véleményt, mert nem az kamatozik, ha megbújunk a tömegben, főleg, ha a hibáinkról van szó.

Semmiképp nem kerülhető ki Pál Ferinek, a könyv írójának a személye, aki hétről-hét-

re több száz ember előtt tart előadásokat, a társadalmat és egyént érintő égető kérdésekről. Könnyed természetességgel és hatalmas intellektussal beszél a hallgatóságához. Mindenkiel megtalálja a hangot.

Figyelemre méltó a könyvben, a sok-sok személyes történet és beismerés, önvallo-más, ami egy katolikus papnak és mentál-higiénés szakembernek is gondot jelenthet, példát és vigasztalást nyújtva az olvasónak. A kedvencem, amikor arról ír, hogy az ágya előtti falon, 46 éves létére is ott van egy Snoopy poszter, mert ezzel vigasztalja a benne élő gyermeket. Nagyon megható. A könyv végigolvasása után olyan érzése van az embernek, mintha mindig is ismerte volna az író, mintha szemtől- szembe ül-nénk és nekünk mondaná a leírt dolgokat, az, aki úgy vélekedik magáról, „nem az a fontos, hogy igazam legyen, hanem hogy igaz legyenek.”

Pál Ferenc bravúrosan irányítja a figyel-münket a sebzettségeinkre, amik akár a gyermekkorunkból is kísérhetnek és emészthetnek bennünket. Mintegy tükröt tart az olvasó elé, amiből kitűnik, hogy minden embert érnek szenvedések, amik által sebzetté válik, de nem mindegy, hogy sebzettségeinkre milyen választ adunk. Egy különleges sírfelirattal mutatja be a negatív választ, „emberként született, és szabóként halt meg.” Pozitívumként ír azonban ar-ról, hogy sokszor a sebzettség által önző-vé vált emberekből válhatnak a gyógyulás után a legönzetlenebb emberek. Fel kell tehát ismernünk a saját állapotunkat, ami egyáltalán nem könnyű dolog. Spirituális szempontból, belátható az a tény is, hogy a sebzettségeknek is van értelme és tanulha-tunk azokból, egy a lényeg ne maradjunk a sebzettség állapotában.

Különleges történet a könyvben, amikor Teréz anya Nobel díjat kapott, volt bátor-

sága megmondani az embereknek, hogy ne csak tapsoljanak neki, hanem menjenek el és segítsenek másoknak. Sokat változhatna ez a világ, ha az énközpontúságból, végre felébrednénk és teljességvezérelten kezde-nénk élni. Az életünk egyre személyesebbé válna, mégis egyre kevésbé rólam szólna, mert többet feltenném a kérdést: Hol van rám szükség?

Maslow neve és szükséglet piramisa elég széles körben ismert, miszerint, ha az alap-szükségeit egy ember kielégítette, akkor biztonságban érzi magát, tehát jöhet az önmegvalósítás. Azt azonban már keveseb-ben tudják, - írja Pál Ferenc, - hogy később Maslow sokkal árnyaltabban látja ezt a kér-dést, sőt ráirányítja a figyelmet arra, hogy létezik valamiféle spirituális alapszükséglet, ami akkor is erőt ad az embernek, ha éhe-zik, fázik és nincs hol lehajtania a fejét.

Sokszor tehát már az alapszükségeiteinket is sebzettségünk határozza meg? Léteznek romboló jogosultságok, miszerint azokat a sérelmeket, amiket kaptunk, vissza akarjuk adni valaki másnak? Ijesztő, ha belegon-dolunk, és mindenképpen feltételez egy kérdést. Jó nekünk, ha ezt tesszük, végül is nyerhetünk végső elégtételt? Egyik kedvenc problémamegoldó módszerem a szemlélet-váltás. Amikor történik valami, amit egyol-dalúan elkezdek boncolni, akkor alkalmazom a fenti módszert, próbálom több, de legalább más szempontból megvizsgálni a helyzetet, ez általában szokott segíteni, mert nem a magam terhét látom a legna-gyobbnak. Itt is a szemléletváltásban rejlik a megoldás. Amennyiben létezik spirituális szükséglet, akkor feltételezhető egy zárt és egy nyílt rendszer. A zárt, önmagamba zár a sebzettséggel együtt, a nyílt, kinyit fölfelé. Jézus azt tanítja, hogy akinek van, annak adatik, akinek nincs attól még az is elvéte-tik, amije van. Tehát, aki mindig csak arra

néz, hogy miye nincs, soha nem látja meg azokat a dolgokat, amije van.

A sebzettség olyan bonyolult, alattomos, fondorlatos, láthatatlan fenevad, hogy sokszor csak a legmélyebb utakon felismerhető. Egy nagyon széles palettát láthatunk, hogy mennyire sokáig tud vergődni valaki a maga sebzettségében, akár egy életen át is, míg rájön, míg észreveszi, hogy másképp is lehetne. Vannak-e kitörési pontok? Még nem a vég, ha szembesülünk önmagunkkal, mert még abból az állapotból is sokan elmenekülnek öngyilkosságba, örületbe, az élet provokálásába, szüntelen igazságkeresésbe, cinikusságba, bosszúállásba, de a sornak hol a vége, még az ükunokáink is szenvednek?

A személyiségfejlődés titka tehát? Az élet nehéz és sok nehéz kérdésre kell választ adnunk. Egyszer mindenki életében eljön a pillanat, amikor fel kell nőni és meg állni a saját lábán.

Bodrog Ferenc szerint sokan a saját életük takarásában élnek. Milyen igaz. Ki az, aki szeretné, ha teljes valóságában meglátná őt

valaki, minden hibájával és tökéletlenségével együtt. Nagy bátorság kell ahhoz, hogy valaki kilépjen az árnyékból és elinduljon a gyógyulás útján. De meglepő, hogy nem valami tökéletes receptet kapunk, hanem megtanuljuk magunkat kívülről szemlélni. Szebbnél-szebb képeken vezet keresztül a könyv, mint a bizonytalanság vezet a bizonyosságig, vagy a kapcsolatra való képtelenség egy elszakíthatatlan kapcsolat megtalálásához vezet, vagy amikor már nem tartom magam szeretetre méltónak, átélem, hogy valaki mégis szeret, vagy a hűség feltétele valamilyen hűtlenség és vétkeink beismerése áldottá tesz. Olyan mélységbe enged belenézni, hogy annál nagyobb mélység már talán nincs is.

Áldott olvasást és elmélyülést kívánok!

Ezen a linken megtalálhatjuk a könyv digitális változatát:

<https://ilupdoub.firebaseio.com/.../A-szorongástól-az-önbecsülésig....>

Szeretettel: Lakatosné Hegedűs Judit

Konfirmandus találkozó

„Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az URat, és más isteneket szolgáljunk!” (Józs. 24,16)

Az idén is elérkezett a jubileumi konfirmandus találkozó napja. Több éve hagyomány gyülekezetünkben, hogy az öttel osztható évvel ezelőtt konfirmált testvérek személyes meghívót kapnak egy augusztusi „jubileumi” istentiszteletre.

Az átlagos vasárnaphoz képest egy kicsit másképp indul útnak ilyenkor az ember. Aki nem jár aktívan az alkalmakra és elfo-

gadta a meghívást, az azért, aki pedig rendszeresen látogatja az alkalmakat, annak is mást jelent.

Ezen a vasárnapon különösen felszínre kerülhetnek a személyes emlékek, hiszen három fiatal testvér a mostani istentisztelet alkalmával tett esküt, részesült az áldásban és először élt az úrvacsora vételével. Az alkalom végén a jelen lévő „ünnepeltek” átvehették a gyülekezet emléklapját. Jó volt látni és hallani, hogy vannak, akik már hét évtizeddel ezelőtt tettek vallást hitükről.

Nem akármilyen példák előttünk ezek az életek. Azóta járni a Krisztust követő rögzös utat, és azon kitartóan megmaradni, valóban az isteni gondviselés és az Ő megtartó kegyelmének csodája.

Én 15 évvel ezelőtt itt a Csapókertben konfirmáltam felnőttként. Annak idején, még a középiskolás éveim alatt lehetőségem nyílt arra, hogy szervezett formában hitoktatásban részesülhessek. Akkor kerültem először közelebb a keskeny úthoz. A „hivatalos” döntést sokáig halogattam, pedig oly sok minden történt, amire már így utólag bizony kellett volna reagálnom.

A megújulás egy életünk végéig tartó folyamat, nem egyszeri alkalom. Szükség van akár nap, mint nap változni.

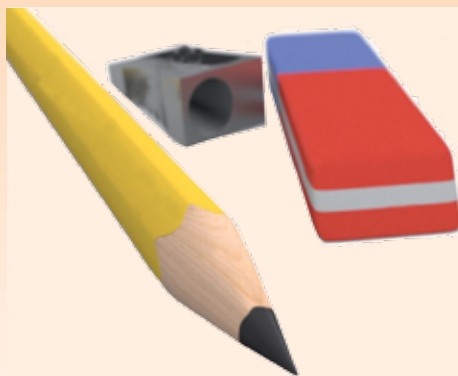
Ma már hivatalosan is választható tantárgy a hittan. Milyen jó lenne, ha a vallásos nevelés el is érné a célját, ami a konfirmációban lehet teljes, amikor is a konfirmandus, miután elnyerte a hit ajándékát, személyesen dönt Krisztus és az Ő egyháza mellett.

Sajnos, sokan nagy vargabetűket tesznek meg, mire eljutnak odáig, vagy a vallástételre ugyan sor kerül, aztán elcsendesedik a dolog. Vannak, akik még az idén sem fogadták el a meghívást. Valószínűleg az ő életükben is elkezdődött már valami, ami még nem vált mostanáig teljesen tudatos hitté, nem történt lelki újjászületés.

Reméljük, hogy évről-évre minél nagyobb körben ünnepelhetünk.

Kívánom, hogy a Szentélek Isten ébreszsen bennünk hitet, újítsen meg, erősítsen meg, tartson meg önmagánál.

Vécseiné Dóka Melinda

Akkor kerülünk jó helyre,
ha a Mester használ minket.

A hegyező a megpróbáltatásokat jelzi,
Isten elvesz az életünkből dolgokat,
hogy hatékonyabbak legyünk.

Isten megengedi a radír használatát,
hiszen ő úgy bocsát meg,
hogy el is felejt.

Nem a külső számít,
hanem a grafit,
az, ami belül van.

Isten kezében
nyomot hagy az életünk,
de csak úgy, ha felismerjük:
aki meg akarja tartani az ő életét,
elveszti azt;
aki pedig elveszti
az ő életét Krisztusért,
az megtartja azt.

ANYAKÖNYVI ADATOK

(2018. mjus 16. - 2018. augusztus 15.)

A keresztség sákramentumában részesültek:

Homovics Tamás, Homovics Ágnes Erzsébet, Boros Krisztián, Szűcs Ágnes, Szűcs Éva, Báji Anna Dóra, Boda Richárd, Erdős Emma, Gellén Szonja, Vágó Dorka, Molnár Ákos, Bulyáki Anna, Molnár Luca és Borsi Dominik.

Isten áldja meg hitbeli növekedésüket!

Konfirmációi fogadalmat tettek:

Felnőttek: Brumán József, Homovics Ágnes Erzsébet, Homovics Tamás és Tim Sándorné Porcsin Róza Ilona

Gyermekek: Ágoston Viktor, Boros Krisztián, Kalmár Patrik, Kovács Lilla, Linzenbold Zsófia Karolina, Major Balázs, Medgyesi Marcell, Papp Zalán, Petruska Olivér, Szabó Bence, Szilágyi Gábor, Vécsei Vajk, Aday István és Aday Sára.

Isten erősítse meg őket naponként a hitben!

Házasságkötésükre Isten áldását kérték: Tim Zsolt és Paksi Marianna, Pazonyi Zsolt László és Nagy Edit Beáta.

Áldásokban gazdag családi életet kívánunk!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Gali Józsefné Sörös Rozália (92), Füzesi Sándor (76), Wiesner Józsefné Zilahi Erzsébet (79), Tóth Istvánné Győri Katalin (78), Szatmári Károly (91), Pozsgai Ottóné Bársony Katalin (84), Medgyesi Istvánné Tóth Jolán (87), Dr. Szőőr József (89), és Sándor Csabáné Sipos Éva (44) elhunyt testvéreink ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

„Jézus mondja:

Én vagyok a kezdet és a vég.

Én adok majd a szomszárnak

az élet vizének forrásából ingyen.”

(Jel.21,6)

ÁLLANDÓ GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

- Vasárnap:** 10.00 órától istentisztelet a templomban
Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola
9.30-tól imaközösség az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban
9.50-től énektanítás a templomban
17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban
15.00 órától minden hónap első és harmadik vasárnapján istentisztelet Domboson
- Kedd:** 10.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör
17.30 órától bibliaóra – vezérfonal: Heidelbergi Káté
- Szerda:** 10.00 órától Baba-mama kör (szeptembertől hetente)
10.30-tól bibliaóra az Idősek Napközi Otthonában
17.00 órától Bibliaóra Domboson
17.30 órától minden hónap első szerda estjén presbiteri bibliaóra
- Csütörtök:** 9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör
19.00 órától kéthetente felnőttként konfirmáltak bibliaköre
- Péntek:** 17.00 órától ifjúsági bibliakör

Mi az élet értelme? Honnan jöttünk és merre tartunk?

Kicsoda Isten és Jézus? Mit tanít a Biblia?

Keressük együtt a választ ezekre a kérdésekre!

**Szeretettel hirdetjük a konfirmációi vallástételre való felkészülés lehetőségét
gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt.**

Jelentkezni a Lelkeszi Hivatalban lehet.

2018. szeptember 30-án Tanévnyitó napot tartunk!

Helyszín: Csapókerti Református Gyülekezeti Ház

(részletek később)

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Megjelenik: kéthavonta • Pédányszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen